

Ce înseamnă Islamul

În numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător

Ce înseamnă Islamul?

Întâlnim această întrebare la mulți căutători de adevăr.

Întrebare importantă, însă, răspunsul, este și mai important, pentru că acesta cuprinde o mulțime de lucruri frumoase, pe care nu le știi decât cei care au cunoscut Islamul și învățăturile lui.

Cunoașterea Islamului înseamnă, să cunoști secretul existenței, să știi cine ți-a îmbrăcat haina vieții și cine ți-o va scoate după un timp...

Cunoașterea Islamului este un câștig, pentru toți cei care caută o casă liniștită, o familie fericită, o societate sigură, un suflet stabil și echilibrat...

Cunoașterea Islamului înseamnă siguranță, dreptate și pace...

Islamul este religia complexă care cuprinde toate ramurile vieții, sociale, economice, culturale, politice....

Dr. Abu Ala Al-Ghithi
Președinte Fundația Taiba - Romania

I Introducere

Permiteți-mi să încep prin a clarifica faptul că, Islamul nu reprezintă numele unei credințe unice, prezentată pentru prima dată de Muhammed (Pacea fie asupra lui) care, în acest caz ar putea fi numit fondatorul Islamului. Quranul clarifică cu prisosință faptul că, Islamul, supunerea totală a omului față de Allah - este singura credință în întregime revelată de Allah de la începuturile omenirii. Noe, Avram, Moise și Isus - Binecuvântarea lui Allah fie asupra lor - au propovăduit aceeași credință. Ei nu au fost fondatori ai unor credințe care să fie numite după numele lor. Ei au reiterat credința predecesorilor lor.

”Spune: Eu nu sunt nou între trimiși...Eu nu urmez decât ceea ce îmi este revelat și nu sunt decât un prevenitor limpede!”(Al - Akqaf: 9).

”Singura religie acceptată de Allah este Islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura decât după ce a ajuns la ei Știința, din pricina pizmei lor” (Al-Imran: 19).

”Avram nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah (musulman) și nu a fost dintre cei care-i fac semeni” (Al-Imran: 67).

”Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, de vreme ce Lui I s-au supus de voie, ori de nevoie toate creaturile din ceruri și de pe Pământ și când la El se întorc? Spune (Muhammed): ”Noi credem în Allah, în ceea ce ne-a trimis nouă și a trimis lui Avram, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor, precum și în (cărțile) date lui Moise, lui Isus și tuturor profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nici o deosebire între ei și noi Lui Îi suntem supuși (musulmani). Acela care dorește o altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți” (Al-Imran: 83-85).

A spus Noe: "Mie mi s-a poruncit să fiu dintre cei supuși voinței lui Allah." (Yunus: 72).

"Și a zis Moise: "O, neam al meu! Dacă voi credeți în Allah, încredeți-vă în El, dacă sunteți supuși (Lui Allah, musulmani)!" (Yunus: 84).

Avram și Ismail au zis: "Doamne fă-ne pe noi supuși (musulmani) Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană (supusă Ție)" (Baqara: 128).

"Când i-a zis Domnul lui (Avram): "Supune-te!", el a răspuns: "M-am supus (Ție), Stăpân al lumilor! Și Avram a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob, (zicând ei): "O, fiii mei, Allah v-a ales vouă religia (Islamul) și, de aceea, să nu muriți altfel decât musulmani!" Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fii lui: "Pe cine veți adora voi după moartea mea?" Și i-au răspuns ei: Voim să-L adorăm pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avram, Ismail și Isaac, pe Allah cel Unic. Noi numai Lui Îi vom fi supuși (musulmani)" (Baqara: 131-133)

Iosif s-a rugat: "Tu ești Creatorul cerurilor și pământului! Tu ești Ocrotitorul meu în această lume și în Lumea de Apoi! Lasă-mă să mă petrec din această viață în totală supunere (musulman) și ajută-mă să-i întâlnesc pe cei evlavioși!" (Yusuf: 101).

"Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină".(Al- Ma'ida: 44).

"Deci să judece neamul Evangheliei, după ceea ce Allah a trimis în ea! Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt netrebnici " (Al Ma'ida: 47).

II

Prin ce se deosebește Muhammed-Pacea fie asupra lui!- de ceilalți profeți?

a) El a fost ultimul trimis al lui Allah.

b) Allah a reînviat prin el aceeași religie adevărată, care a fost transmisă de către toți profeții anteriori .

c) Mesajul original a fost deformat și divizat în religii diferite de către oameni, din diferite epoci, care au recurs la interpolări și adaosuri. Aceste elemente străine au fost eliminate de către Allah iar Islamul, în forma lui pură și originală, a fost transmis omenirii prin Muhammed Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască.

d) Deoarece nu va mai exista nici un trimis după Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască, Cartea revelată lui, a fost păstrată cuvânt cu cuvânt, astfel încât să fie o sursă de călăuzire pentru toate timpurile.

“El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus: “Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!” (Aș-Şura: 13).

“Cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, nu au încetat să nu creadă, până nu le-a venit lor Dovada cea limpede: Un trimis din partea lui Allah, care să le citească foi curățite, în care sunt scripturi cu judecată dreaptă” (Al-Bayyina: 1-3).

“Într-adevăr, Noi am pogorât Quranul și Noi îi vom fi păzitori!” (Al-Hijr: 9).

“Dar acesta este un Quran glorios, pe o Tablă păstrată (de Allah)” (Al-Buruj: 21-22).

Este un fapt stabilit că prezentul text al Quranului este același, care a fost prezentat de către profetul Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - și nu a suferit nici o schimbare de-a lungul timpului. Profetul (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască) avea grijă ca, mesajul divin să fie transcris imediat ce îi era revelat, acest proces continuând până la moartea sa.

Aceste transcrieri au fost adunate într-o carte, alcătuită și păstrată de către primul calif. Cel de-al treilea calif, a deținut mai multe copii ale acestui text, pe care le-a distribuit în diverse centre ale lumii islamice. Toate acele copii ale Quranului, începând de atunci, oriunde și oricând au fost scrise sau tipărite, au urmat același text. Profetul (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască) s-a bucurat din prima zi de recitarea Quranului la rugăciune, alături de credincioși. Mulți dintre companionii Profetului (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască), știau Quranul pe de rost și fiecare dintre ei memora cel puțin o parte din Quran în timpul vieții Profetului (Pacea fie asupra lui!) De atunci, a devenit o tradiție recitarea Quranului în întregime, în perioada rugăciunilor "tarawih" în luna Ramadan, în toate țările musulmane, unde sute de mii de oameni știu Quranul pe de rost. Nici o altă carte religioasă nu a fost atât de bine păstrată, în memorie sau în scris, astfel încât, nimeni nu poate avea nici cea mai mică îndoială privind autenticitatea sa.

e) Viața lui Muhammed (Pacea asupra lui!) și maniera în care s-a comportat, au fost, de asemenea, înregistrate într-o formă unică de către companionii și, mai târziu, de către culegătorii de tradiții în culegerile de Hadis. Niciodată nu a fost alcătuită o culegere de date, evenimente din viață, fapte și spuse mai complet și autentic despre vreun profet sau personalitate istorică.

Pe scurt, tradiția a fost înregistrată astfel: oricine care atribuie ceva Profetului (Pacea asupra lui!) trebuie să citeze numele unor persoane prin intermediul cărora pretinde că a primit informația. Lanțul naratorilor parcurge înapoi drumul până

la persoana de la care provine tradiția. Naratorul inițial trebuia să fie o persoană, care avea acces direct la Profet (Pacea asupra lui!) și ar fi putut fi un martor și observator direct al unui eveniment sau destinatar al unor spuse. Tradiția a fost astfel adunată, fiind înregistrat un lanț de naratori, pe lângă relatarea vieții acestora. În prezent, noi putem verifica orice detaliu privind viața Profetului (Pacea asupra lui!) convingându-ne de învățăturile lui întocmai.

f) În acest fel, Quranul și Sunna (Tradiția Profetului) au alcătuit o sursă sigură și demnă de încredere pentru cunoașterea Islamului, sprijinul și călăuzirea lui.

III

Caracterul istoric al vieții Profetului - Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască!

Ca musulmani, noi credem în toți profetii care l-au precedat pe Muhammed (Allah să-I binecuvânteze și să-I miluiască), în toți aceia care sunt menționați în Quran, dar și în aceia care nu sunt menționați și, aceasta, este o parte integrantă a credinței noastre, astfel că dacă am abandona-o, am înceta să fim musulmani.

“ Noi am trimis trimiși și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit.” (Ghafir: 78)

“Trimisul a crezut în ceea ce I-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare (dintre ei) a crezut în Allah, în îngerii Lui, în scripturile Lui și în trimișii Lui. (Ei zic): “Noi nu facem nici o deosebire între vreunul dintre trimișii Săi. (și ceilalți)”. Și ei au zis: “Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta (o implorăm), Doamne, și la Tine este întoarcerea!” (Baqara: 285).

“ Aceia care nu cred în Allah și în trimișii Săi, și vor să-L separe pe Allah de trimișii Săi, zicând: “Noi credem în unii dintre ei, dar nu credem în alții”, și voiesc să găsească un drum de

mijloc, aceia sunt, în adevăr, necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi pedeapsă rușinoasă. Acelora care cred în Allah și în trimișii Săi și nu fac deosebire între ei (între trimiși), acelora le vom dărui răsplata cuvenită lor, căci Allah este Iertător și Îndurător (Ghafur, Rahim).” (An -Nisa: 150-152).

Pentru inițiere și învățatură noi ne întoarcem numai la Profetul Muhammed (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască), și aceasta pentru că:

- fiind ultimul trimis al lui Allah, el ne-a adus și ultima religie divină;

- cuvântul lui Allah, care a ajuns la noi prin intermediul lui Muhammed (Pacea asupra lui!), este o limbă divină, pură, lipsită de orice imixtiuni omenești și păstrată în forma ei originală. Limba lui este o limbă vie, vorbită, scrisă și înțeleasă de milioane de oameni; a cărei gramatică, vocabular, idiom, pronunție și scriere au rămas neschimbate din vremea revelației, până astăzi. În prezent noi putem verifica orice detaliu din viața Profetului (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască), convingându-ne de învățăturile lui întocmai.

Așa cum am spus mai înainte, avem o înregistrare istorică completă a vieții, caracterului, comportamentului, spuselor și faptelor Profetului Muhammed (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască) păstrată cu o deosebită grijă și acuratețe. Și, deoarece acest lucru nu se poate spune despre alți profeți nu putem face o comparație cu ei, deși noi credem în ei.

IV

Caracterul universal al misiunii Profetului (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască)

a) Este credința noastră că misiunea lui Muhammed (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască) a fost pentru întreaga lume și pentru toate timpurile.

Caracterul ei universal este confirmat clar de Quran:

"Spune: O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, căruia Îi aparține împărăția cerurilor și a pământului. Nu este Dumnezeu afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci, credeți în Allah și în Trimisul Său, profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în cuvintele Sale! Și urmați-l! Poate că veți fi bine călăuziți!" (Al-Ma'ida: 158).

"... mie mi-a fost revelat acest Quran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe aceia la care va ajunge" (Al - En'am: 19).

"Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu" (Saba': 28).

"El nu este decât o îndemnare (mesaj) pentru lumi" (At-Takwir: 27).

b) Este o consecință logică a caracterului final al profeției lui (a faptului că el este ultimul Profet (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască), iar profeția lui este ultima profeție). El trebuie să fie călăuzitorul și conducătorul tuturor oamenilor din toate timpurile.

c) Allah ne-a asigurat prin el (prin Profet (Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!)) o lege completă, demnă de urmat, care, prin ea însăși, demonstrează conceptul de finalitate, deoarece, fără caracterul ei complet, desăvârșit, ideea necesității altor profeți ar continua să existe.

"În ziua aceasta am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuvințat Islamul ca religie pentru voi." (Al-Ma'ida: 3)

"Muhammed nu este tatăl nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profețiilor și Allah este Atoateștiutor." (Al-Ahzab: 40).

d) Este o realitate faptul că, în decursul ultimilor o mie patru sute de ani, nu s-a ridicat nici un om, a cărui viață și ale cărui fapte să suporte cea mai mică asemănare cu cele ale unui Profet. Și nimeni nu a prezentat o carte, care ar putea, în cea mai mică măsură, să fie considerată un mesaj divin. Cu atât mai puțin, ar fi existat un om, care să poată revendica o autoritate legitimă

pentru a fi un dătător de lege pentru omenire.

V

Înțelegerea cuprinzătoare a modului de viață islamic

Activitatea unui profet nu se limitează numai la transmiterea cunoștințelor. El trebuie să explice, conform revelației, relația dintre divinitate și om. El trebuie să prescrie un cod moral, să enunțe principiile de cultură și civilizație, să stabilească modul de adorare, ritualul religios și un cadru al credinței, să definească imperativele morale, care trebuie să ne guverneze viața. Profetul stabilește regulile, care reprezintă bazele relațiilor sociale și culturale, afaceri economice, juridice și politice, probleme privind războiul și pacea și relațiile internaționale. Profetul nu transmite un simplu cod de ritualuri privite în general a fi "religie" ci, aduce cu el un întreg sistem de gândire și acțiune, care este numit "Ad-Din" (un mod complet de viață) în terminologia islamică. Misiunea unui profet nu se încheie cu transmiterea mesajului, el trebuie să călăuzească poporul, explicându-le oamenilor implicațiile doctrinei islamice, codul moral, interdicțiile și poruncile, forma de adorare, care susține întregul sistem. El trebuie să exemplifice credința pe care o predică, astfel încât, ceilalți să-și poată modela viețile după el. El trebuie să pregătească atât indivizii, cât și societatea, în vederea participării practice la evoluția culturii și civilizației islamice. Credincioșii trebuie să trăiască sub călăuzirea lui și să crească într-o comunitate organizată, astfel încât cuvântul divinității să prevaleze peste toate celelalte.

Nu toți profeții au reușit în împlinirea misiunii lor până la acest ultim obiectiv. Au fost mulți care nu au reușit, și nu din cauza vreunei greșeli, culpe personale sau vreunei nepotriviri, ci din cauza prejudiciilor și intoleranței oamenilor sau a condițiilor nefavorabile. Dar, fiecare profet, a avut de îndeplinit aceeași

misiune și este o realitate istorică faptul că, Muhammed - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască -, a reușit să stabilească domnia lui Allah pe pământ, cum este și în ceruri.

VI

Valabilitatea universală a mesajului

Chiar de la început, auditoriul Quranului și al Profetului Muhammed Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a fost omenirea. Cei care au acceptat Cuvântul, au dobândit statutul de credincioși, fără nici o deosebire. Niciodată, Quranul nu s-a adresat unor oameni dintr-o anumită zonă, de o anumită rasă, trib, culoare sau limbă. Quranul a chemat întotdeauna "urmașii lui Adam" sau "omenirea", să accepte Islamul. Poruncile specifice și interdicțiile sunt destinate acelor care au crezut în Islam și lor li se adresează cu "aceia care cred". Faptul că, mesajul Islamului este universal, este demonstrat prin aceea că, cei care au acceptat mesajul, au dobândit drepturi egale și statutul de credincioși, indiferent de deosebirile de origine. Quranul spune: "Dreptcredincioșii sunt frați"(Al-Hujurat:10)

Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască - a spus: "Aceia care se alătură credinței noastre și adoptă modul de viață islamic au aceleași drepturi și aceleași obligații ca noi" - Al-Buhari, Salah-38, Al-Nisa'I-Tahrim.

El a proclamat de asemenea: "Ascultați! Voi aveți o singură divinitate, după cum aveți un singur părinte (Adam). Nu există nici o deosebire între un arab și un nearab. Există deosebire numai în ceea ce privește supunerea față de Allah. Cel mai virtuos dintre voi este cel mai onorabil în ochii lui Allah" - Musnad Ahmed, vol. 5, p.411; Al-Bahaqi-Kitab al - Hajj; Zad al-Maad, Ibn al-Quayyim, vol.4, p.31; Egipt 1935; tradiții similare se găsesc și în Al-Buhari și Muslim.

VII

Conceptul islamic al Unicității

Dintre principiile fundamentale ale Islamului, cel mai important este credința într-o singură divinitate ALLAH -; numai El este Creatorul, Stăpânul, Legiuitorul și Organizatorul tuturor celor care există.

“Și El este Cel care a făcut cerurile și pământul într-o adevăr” (Al-'An'am: 73).

“Spune: Cine este Stăpânul cerurilor și al pământului? Spune: Allah! Spune: Și v-ați luat voi în afară de El ocrotitori care nu au nici pentru ei înșiși folos și (nici apărare de rău)? Spune: Oare sunt egali orbul și cel care vede? Sau oare sunt egale întunericul și lumina? Sau i-au făcut lui Allah asociați care au creat ca și creația Lui, încât li se pare lor creația asemănătoare? Spune: Allah este Creatorul tuturor lucrurilor; El este Cel Unic și Biruitor (Al-Wahid, Al-Qahhar)!”. (Ar-Ra`d: 16).

Acest Quran este: “(Și ca) o revelație de la Acela, care a creat pământul și cerurile cele înalte. Cel Milostiv, care S-a așezat pe Tron. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pe pământ, precum și cele care se află între cele două și sub țărână. Și, dacă tu rostesti vorbele cu glas tare, El știe, (neîndoielnic), taina și ceea ce este chiar mai ascuns. Allah! Nu este Dumnezeu afară de El! Ale Lui sunt numele cele mai frumoase” (Ta -Ha: 4-8)

“Domnul vostru este Allah, care a creat cerurile și pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron. El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i degrabă. (El a creat) Soarele, Luna și stelele supuse poruncii Sale. Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor! (Al-'Ara'f: 54).

“El ocârmuiește toate lucrurile din cer și de pe Pământ.

Apoi, vor urca ele la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum numărați voi" (As-Sajda: 5).

"Nu ai știut că a Lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului și că nu aveți, în afară de Allah, Ocrotitor și Sprijinator?" (Baqara: 107).

"Acela căruia Îi aparține împărăția cerurilor și a pământului, care nu Și-a atribuit copil, și nu are asociat la împărăție, și a creat toate lucrurile și le-a orânduit cu bună rânduială" (Al-Furqan: 2).

Universul există, pentru că Allah voințește ca el să existe; el funcționează, pentru că Allah voințește ca el să funcționeze.

"O, oameni! Aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt Creator afară de Allah, care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din cer și de pre pământ? Nu este alt Dumnezeu afară de El! Cum de puteți fi voi abătuți?" (Fatir: 3).

"Allah ține cerurile și pământul ca să nu se prăbușească. Iar dacă s-ar prăbuși, nimeni, după El, nu le-ar mai putea ține! El este Răbdător și Iertător" (Fatir: 41).

"Spune: "Să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El este Stăpân peste toate?" ('Al-An'am: 164).

Toate atributele suveranității aparțin numai lui Allah, Singur și nimeni altcineva nu deține nici o părticică din ele, nici cea mai neînsemnată.

"De te va atinge Allah cu vreun rău, nimeni în afară de El nu-l va putea îndepărta. Iar de te va atinge cu ceva bun, (să știi că) el este peste toate cu putere. El este Stăpânul suprem (Al-Qahir) peste robii Lui și El este Înteleptul și Bine Știutorul (Al-Hakim, Al-Khabir)." (Al-'An'am: 17-18).

"Spune: "Allah știe mai bine cât au rămas ei acolo. Ale Lui sunt cel neștiute din ceruri și de pre pământ! Cât de bine vede El și cât de bine aude El (totul)! Ei nu au nici un ocrotitor afară de El și El nu are nici un asociat în judecata Lui! Și recită ceea ce ți-a fost revelat din Cartea Domnului tău! Nimeni nu poate schimba cuvintele Sale și tu nu vei afla în afară de El adăpost"

(Al-Kahf: 26-27).

"A Lui este împărăția cerurilor și a pământului și la Allah se întorc (toate) lucrurile" (Al-Hadid: 5).

"El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Stăpânitorul (Al-Malik), Cel Sfânt (Al-Quddus), Făcătorul de pace (As-Salam), Apărătorul Credinței (Al-Mu'min), Veghetorul (Al-Muhaymin), Cel Tare (Al-'Aziz), Atotputernicul (Al-Jabbar), Cel Preaînalt (Al-Mutakabbir). Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați." (Al-Hashr: 23).

"Binecuvântat fie Acela care are în mâna Lui împărăția și este cu putere peste toate" (Al-Mulk: 1).

"Laudă Celui în mâna căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi" (Ya-Sin: 83)

"Spune: Cine poate ceva pentru voi la Allah, dacă vă voiește El un rău sau dacă vă voiește El un bine ? Ba Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.(Al-Fath: 11).

"Și, dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi) că nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este Iertător și Îndurător (Al-Ghafur, Ar-Rahim)." (Yunus : 107).

"Spune : Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău , nici să vă călăuzesc pe calea cea dreaptă!" (Al-Djinn: 21).

"Spune: În mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor și cine apără și de cine nu există apărare, dacă știți? (Al-Mu'minun: 88).

"Cel care face ceea ce voiește" (Al-Buruj: 16).

"Allah orânduiește ceea ce El voiește" (Al-Ma'ida: 1).

"Allah judecă și nimeni nu poate împiedica judecata Sa și El este repede la socotire" (Ar-Ra'd: 41).

"El nu este întrebat despre ceea ce face, pe când ei vor fi întrebați" (Al-'Anbiya': 23).

"Oare nu este Allah Cel mai Înțelept dintre judecători?" (At-Tin: 8).

"Spune: O, Doamne, Stăpân peste toate! Tu dai

stăpânirea aceluia care voiești Tu și iei stăpânirea de la cel care voiești Tu. Tu îl cinstești pe cel care voiești Tu și îl umilești pe cel care voiești Tu. În mâna Ta se află Binele și Tu ești Cel care are putere peste toate.” (Al-Imran: 26).

”Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, de vreme ce Lui I s-au supus, de voie ori de nevoie, toate (creaturile) din ceruri și de pre pământ și când la El se întorc?” (Al-Imran: 83).

Ei zic:”Avem noi o parte în treaba aceasta? Spune: Această treabă în întregime este a lui Allah ” (Al-Imran:154).

”... căci al lui Allah este pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi” (Al-'A'raf: 128).

Numai El singur deține atributele Divinității.

Și nimeni altcineva, decât Allah, nu posedă vreunul din aceste atribute.

”Ei au luat alți zei în locul lui Allah, ca să le fie lor apărători (împotriva pedepsei). Dar dimpotrivă! (Acești zei) se vor lepăda de adorarea lor și le vor fi lor dușmani” (Maryam: 81-82).

”Și ei au luat, în locul lui Allah, alți zei, în nădejdea că ei vor fi ajutați. Dar nu le vor putea fi de nici un ajutor, așa cum sunt ei (pentru idoli ca) o oaste pregătită.” (Ya'sin: 74-75).

”Noi nu le-am făcut nici o nedreptate, ci, ei însșiși, și-au făcut nedreptate. Și nu le-au fost de nici un folos zeii lor, pe care i-au adorat în locul lui Allah, când a venit porunca Domnului tău, ci nu au făcut ei decât să le sporească puterea de a pricinui pierderi” (Hud: 101).

”Și oare cel care creează este la fel ca acela care nu creează? Oare voi nu sunteți cu luare aminte?” (An-Nahl: 17).

”Însă, aceia pe care îi cheamă în locul lui Allah nu creează nimic, ci, ei sunt creați.” (An-Nahl: 20).

”Dumnezeul vostru este un Dumnezeu Unic. Iar inimile aceluia care nu cred în Viața de Apoi, tăgăduiesc (Dumnezeul Unic) și ei sunt trufași” (An-Nahl: 22).

”Și Allah spune: Nu luați doi Dumnezei! Nu este decât un singur Dumnezeu, deci fiți cu frică numai de Mine!(An-Nahl : 51).

”De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și

la El veți fi voi întorși! Să iau eu alți zei în locul Lui? Dacă Cel Milostiv (Ar-Rahman) va voi să-mi facă mie un rău, nu-mi va fi de nici un folos mijlocirea lor și ei nu mă vor putea mântui” (Ya-sin:22-23).

”Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le face lor nici rău și nu le aduce lor nici folos și zic ei: ”Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah!” Spune: ”Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din ceruri și de pre pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor pe care ei îi asociază (Lui). (Yunus: 18).

”O, oameni,! Aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt Creator afară de Allah, care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din cer și de pre pământ? Nu este alt Dumnezeu afară de El! Cum de puteți voi fi abătuți?” (Fathir: 3).

”Spune: Spuneți-mi! Dacă Allah v-ar lua auzul vostru și văzul vostru și v-ar pecetlui inimile, care Dumnezeu, în afara lui Allah, vi le-ar putea da înapoi?” (Al An'am: 46).

”Și El este Allah. Nu este alt Dumnezeu afară de El! A Lui este lauda, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi și la El este judecata și la El veți fi aduși înapoi!” (Al-Qasas: 70).

”Spune: ”Ce credeți voi? Dacă Allah ar așterne peste voi o zi nesfârșită până în Ziaua Învierii, care Dumnezeu, afară de Allah, v-ar aduce vouă o noapte, ca să vă odihniți în timpul ei? Oare voi nu vedeți?”(Al-Qasas: 72).

”Spune: Chemați-i pe aceia pe care voi ați pretins (că ar fi divinități), afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în ceruri și nici pre pământ. Ei nu au nici o parte la acestea, iar El nu are nici un ajutor între ei! (Saba': 22).

”El a creat cerurile și pământul într-o adevăr. El înfășoară noaptea peste zi și ziua peste noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare grăbește până la un termen hotărât. El este Cel Puternic și Atoateiertător (Al-Aziz, Al-Ghaffar). El v-a creat pe voi (toți) dintr-un singur suflet. Apoi a făcut din el pe soția sa. Și v-a trimis vouă opt suflete de vite. El vă creează în pânțelele mamelor voastre, făptură după făptură, în trei întunecimi. Acesta este

Allah, Stăpânul vostru! A Lui este împărăția! Nu este Dumnezeu afară de El! Cum de vă abateți?” (Az-Zumar: 5-6).

“Nu este El Cel care a creat cerurile și pământul și v-a pogorât vouă apă din cer? Și, cu ea, Noi am făcut să răsară grădini minunate! (Altfel), nu v-ar fi fost vouă dat să faceți să răsară pomii lor! Oare este un alt Dumnezeu alături de Allah? Însă ei sunt un neam care se abat! Nu este El Cel care a făcut pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, i-a făcut munți neclătinători și a pus o stavilă între cele două mări? Oare este un alt Dumnezeu alături de Allah? Însă, cei mai mulți dintre ei, nu știu! Nu este El Cel care răspunde aceluia care este în nevoie, când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe pământ? Oare este un alt Dumnezeu alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte! Nu este El Cel care vă călăuzește prin întunecimile uscatului și mării și Cel care trimite vânturile ca vestitor de bine înaintea îndurării Sale? Oare este un alt Dumnezeu alături de Allah? Allah Preamăritul este mai presus de ceea ce-I fac ei, ca asociați! Nu este El Cel care a început înfăptuirea (omului) și apoi îl va face din nou? Oare Cine este Cel care vă dă din cer și de pe pământ cele de trebuință traiului? Oare este un alt Dumnezeu, alături de Allah? Spune: Aduceți dovada voastră, dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!” (An-Naml: 60-64).

“Ei au luat în locul Lui Dumnezei, care nu creează nimic, ci, care sunt creați, care nu-și pot aduce lor înșși nici rău și nici folos, care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții și a învierii” (Al-Furqan: 3).

“El a creat cerurile și pământul cu adevăr! El este mai înalt, decât ceea ce Îi asociază Lui! (An-Nahl: 3).

Mintea Lui cuprinde întreg universul și toate cele care sunt în el, dintr-o singură privire. El are cunoaștere nemijlocită a acestui Univers și a tuturor lucrurilor care se află în el.

El nu cunoaște numai prezentul lui, ci, și trecutul, și viitorul acestuia. Această omniprezență și omniștiință sunt atribute numai ale lui Allah.

“Spune-ți în șoaptă vorba voastră ori roștiți-o cu glas tare! El le știe pe cele dinlăuntrul piepturilor. Oare nu le știe pe cele pe care le-a creat, cu toate că El este Binevoitor și Atoateștiutor (Al-Latif, Al-Khabir)?” (Al-Mulk: 13-14).

“Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nu le poate ține pe ele decât Cel Milostiv (Ar-Rahman)! El este Cel care le vede pe toate.” (Al-Mulk: 19).

“Ale Lui sunt cele neștiute din ceruri și de pre pământ! Cât de bine vede El și cât de bine aude El (totul)! Ei nu au nici un ocrotitor afară de El și El nu are nici un asociat în judecata Lui” (Kahf: 26).

“Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său, căci Noi suntem mai aproape de el decât vâna gâtului său.” (Qaf: 16).

“El știe ce intră în pământ și ce iese din el, ce coboară din cer și ce se înalță la el; El este cu voi, oriunde v-ați afla. Și Allah vede bine ceea ce faceți.” (Al-Hadid: 4).

“Spune: Nu știe nimeni, dintre cei care sunt în ceruri și pe pământ, Necunoscutul, afară numai de Allah. Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!” (An-Naml: 65).

“El știe ce intră în pământ și ce iese din el, ce coboară din cer și ce se suie la el. Celui ce știe necunoscutul, nu-I scapă nici măcar greutatea unui fir de colb, nici din ceruri, nici de pe pământ. Și nimic- nici mai mic decât acesta, nici mai mare - nu există, fără să nu fie (înscris) într-o Carte deslușită”. (Saba': 2-4).

“Și la El sunt cheile necunoscutului și nu le știe decât numai El. Și El cunoaște ceea ce este pe uscat și ceea ce este pe mare. Și nu cade nici o frunză, fără ca El să o știe. Și nu există bob în întunericiurile pământului, nimic proaspăt și nimic uscat, fără ca ele să fie (însemnate) într-o Carte Limpede” (Al An'am: 59).

Nu a fost nimeni “înaintea” Lui și nu va exista nimeni “după” El. El a existat întotdeauna și va exista întotdeauna-Etern și Veșnic, toate celelalte sunt trecătoare, numai El este Viu și Prezent.

“El este Întâiul și Cel de pe urmă, Cel situat deasupra

tuturor și Cel ascuns și El este Atoateștiutor (Al-Awwal, Al-Aakher, Az-Zaher, Al-Baten)" (Al-Hadid: 3).

"Și nu chema alături de Allah un alt Dumnezeu, căci nu este alt Dumnezeu afară de El ! Totul va pieri în afară de El, la El este judecata și la El veți fi aduși înapoi!" (Al-Qasas: 88).

"Toți cei care sunt pe pământ sunt trecători. Va rămâne veșnic (numai) Domnul tău. Cel plin de Slavă și de Cinste" (Ar-Rahman: 26-27).

El nu este progenitura nimănui și nici nu are progenitură. Orice există alături de El, este propria Sa creație; și, nimeni, nu se poate identifica, în nici un fel, cu Stăpânul Universului, după cum nici nu poate pretinde că este fiul sau fiica Lui.

"El nu zămislește și nu este născut. Și El nu are pe nimeni egal." (Al-Ikhlâs: 3-4).

"Au spus: Allah și-a luat un fiu! (Nici vorbă), ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ! Toate Îi sunt ascultătoare Lui. (El este) Făcătorul Desăvârșit al cerurilor și al pământului! Iar, dacă hotărăște un lucru, El spune doar: "Fii!" Și acesta este!" (Al-Baqara: 116-117).

"Făcătorul Desăvârșit (Badi') al cerurilor și al pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe. Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu este Dumnezeu afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!" (Al-An'am: 101-102).

"Allah nu și-a luat nici un copil și nu este nici un Dumnezeu alături de El." (Al-Mu'minun: 91).

"Nu se cuvine ca Allah să-și atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice: "Fii", iar el este." (Maryam: 35).

"Și ei zic: "Cel Milostiv și-a luat un fiu!" Voi spuneți un lucru cumplit! Aproape că cerurile se crapă de aceste (vorbe), pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme. Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv, un fiu! În vreme ce, nu trebuie, ca Cel Milostiv să aibă un fiu. Toți cei care se află în ceruri și pe pământ

vor veni la Cel Milostiv ca robi.” (Maryam: 88-93).

El este singura divinitate. A-I face asociați în adorarea Lui este un păcat și un act de infidelitate. El răspunde rugilor omului și numai El Singurul are puterea de a le accepta sau de a le respinge. Să nu-L rogi pe El, să nu-I ceri Lui este o aroganță fără sens, iar să te întorci spre alții este o ignoranță totală. A-L confunda pe El, dar și pe alții (alături de El) înseamnă să confunzi divinul, cu ceea ce nu este divin.

”Și nu chema alături de Allah un alt dumnezeu, căci nu este alt Dumnezeu afară de El!” (Al-Qasas: 88).

”Lui Alah I se cuvine credință curată” (Az-Zumar: 3).

”Spune: Îmi porunciți voi, neștiutorilor, să ador pe altcineva afară de Allah?” (Az-Zumar: 64).

”Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns! El nu-i iubește pe cei nelegiuiți! Nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire, ci chemați-L pe El, întru frică și nădejde, căci îndurarea lui Allah este aproape de aceia care săvârșesc bine” (Al-'Araf: 55-56).

”Și i-a zis Luqman fiului său, sfătuindu-l pe el: O, fiule! Nu-I face lui Allah asociat, căci, facerea de părtași, este fărădelege mare!” (Luqman: 13).

”Spune: Eu sunt numai un prevenitor! Nu este nici un Dumnezeu afară de Allah Cel Unic, Stăpânul Atotputernic! (Al-Wahid, Al-Qahhar)” (Sad: 65).

”Și Domnul vostru zice: Chemați-mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care, din prea multă trufie, refuză să Mă adore, vor intra în Gheena umiliți.” (Ghafir: 60).

”Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis (ca să le zică): Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut!” (An-Nahl: 36).

VIII Supremația lui Allah

Supremația lui Allah în Islam nu este numai un fenomen supranatural. Ea acoperă și cuprinde toate aspectele supremației politice și juridice și, nimeni altul decât Allah nu poate să o pretindă. Numai lui Allah Îi aparține autoritatea de a exercita putere pe acest pământ și asupra acelor pe care El i-a creat. Nici un monarh, nici o familie regală, nici o clasă de elită, nici un conducător al vreunui grup religios, nici o democrație stabilită pe bazele suveranității poporului, nu poate înlocui suveranitatea și supremația lui Allah. Oricine pretinde a avea o astfel de poziție, este un nesupus, așa cum sunt aceia care-L părăsesc pe Allah și se întorc să asculte de alți oameni. În mod similar, orice instituție sau individ, care încearcă să-și asume suveranitatea politică și juridică și să restrângă autoritatea lui Allah în sfera legii sau îndatoririlor religioase, este, cu adevărat, un uzurpator și un răzvrătit. Adevărul este că nimeni nu poate pretinde legi pe pământul lui Allah și nimeni nu poate reclama autoritatea supremă a lui Allah Preamăritul în nici un domeniu.

“Nu-l vezi pe acela care, și-a luat pofta lui drept divinitate, pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru el?” (Al-Furqan: 43).

“Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni, în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara căruia nu este alt Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!” (At-Tawba: 31).

“Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah. Acesta este Allah Domnul meu, în El mă încred și la El mă întorc (cu căință).” (Aș-Şura: 10).

“Sau au ei asociați (ai lui Allah) care le-au orânduit lor religie pe care Allah nu a îngăduit-o?” (Aș-Şura: 21).

“Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu este Dumnezeu afară de El, Stăpânul Tronului sublim! Și cel ce

cheamă alături de Allah un alt Dumnezeu, fără să aibă dovadă despre el, acela va da socoteală Domnului său.” (Al-Mu'minun: 116-117).

”Spune: Eu caut adăpost la Domnul oamenilor, Stăpânul oamenilor, Dumnezeu oamenilor!” (An-Nas: 1-3).

A zis Iosif: ”Nu adorați afară de El decât niște nume pe care le-ați născocit voi și părinții voștri și, căroră Allah, nu le-a pogorât nici o dovadă! Judecata nu este decât la Allah! El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El! Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.” (Yusuf: 40).

”Urmați ceea ce vi s-a trimis de la Domnul vostru și nu urmați alți aliați în afară de El (Al-'Araf: 3).

”Cât despre hoț și hoată, tăiați-le lor mâinile, ca răsplată pentru ceea ce au dobândit (prin furt) și ca pedeapsă de la Allah, căci Allah este Puternic și Înțelept ('Aziz, Hakim). Dar, pe acela care se căiește în urma fărădelegilor lui și se îndreaptă, Allah îl va ierta, căci Allah este Iertător și Îndurător (Ghafur, Rahim). Nu știi tu că a lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului? El pedepsește pe cine voiește și iartă pe cine voiește El, căci Allah este cu putere peste toate.” (Al-Ma'ida: 38-40).

”Și Noi am prescris, pentru ei, în ea: suflet pentru suflet, ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănila după legea talionului. Dacă, însă, cineva renunță la aceasta în semn de milostenie, ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuți.” (Al-Ma'ida: 45).

”O, voi, cei care credeți, v-a fost prescris talionul pentru cei uciși: slobod pentru slobod, rob pentru rob, muiere pentru muiere. Iar celui căruia i s-a iertat din partea fratelui său ceva, i se arată bunăvoință, iar despăgubirea se îndeplinește după cuviință. Aceasta este o ușurare de la Domnul vostru și o îndurare, iar cel care mai vatămă după aceea va avea parte de pedeapsă dureroasă.” (Baqara: 178).

”Vi s-a prescris vouă când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere, testamentul, în favoarea părinților săi și a

rudelor celor mai apropiate, după obiceiul drept, ca, o datorie, pentru cei care sunt cu frică. Însă, acela care-l schimbă după ce l-a auzit, (să știe că) păcatul este numai al acelora care îl schimbă. Allah este Cel care Aude Totul și Atoateștiutor (Sami, 'Alim). Acela (dintre martori) care se teme că un testator s-a îndepărtat de lege sau a săvârșit un păcat și face împăcare între ei, acela nu va fi împovărat, căci Allah este Iertător și Îndurător " (Baqara: 180-182).

"Divorțul (este îngăduit doar) de două ori, după care, (trebuie) sau ținerea (soției) în bună înțelegere, sau slobozirea (ei), cu bunătate. Și nu vă este îngăduit să luați înapoi nimic din ceea ce le-ați dăruit (soțiilor), doar, dacă se tem amândouă părțile, că nu vor fi în stare să împlinească poruncile lui Allah. Iar, dacă vă temeți că nu veți putea împlini poruncile lui Allah, atunci nu este nici un păcat ca ea să se răscumpere cu ceva. Acestea sunt poruncile lui Allah și nu le încălcați! Aceia care încălcă poruncile lui Allah sunt nelegiuți!" (Baqara: 229)

"Iar, dacă divorțați de femei, și ele împlinesc timpul lor, nu le împiedicați să se întoarcă la soții lor, dacă s-au învoit după cuviință. Aceasta vi se dă ca povață acelora dintre voi, care cred în Allah și în Ziua de Apoi. Acest lucru este mai potrivit și mai curat pentru voi. Allah știe, iar voi nu știți." (Baqara: 232)

"Nu i-ai văzut pe aceia care pretind că ei cred în ceea ce ți s-a trimis ție (Muhammed) și în ceea ce s-a trimis mai înainte de tine? Ei voiesc să-l ia ca judecător pe Taghut, cu toate că li s-a poruncit să nu creadă în el. Dar Șeitan voiește să-i împingă pe ei în lungă rătăcire." (An-Nisa: 60).

"Apoi te-am așezat Noi pe calea cea adevărată a religiei. Urmează-o, așadar, și nu urma poftelor celor care nu știu!" (Al-Jathiya: 18).

"Deci să judece neamul Evangheliei după ceea ce Allah a trimis în ea! Iar, aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt netrebniți... Așadar, fă judecata între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftele lor și fi cu bagăre de seamă, să nu te ispitească pentru a te îndepărta de ceva din ceea

ce ți-a trimis Allah! Iar, dacă ei întorc spatele, (refuzând hotărârea revelată), atunci să știi că Allah voiește să-i pedepsească pentru o parte din păcatele lor. Și mulți dintre ei sunt nelegiuți!” (Al-Ma’ida: 47, 49).

”Și nu spuneți, luându-vă după limbile voastre care rostesc minciuni: ”Acesta este îngăduit și acesta este oprit”, pentru a născoci minciună împotriva lui Allah! Aceia care născocesc minciuni împotriva lui Allah, nu vor izbândi.” (An-Nahl: 116).

”Pe aceia care defăimează muieri cinstite și, apoi, nu aduc patru martori, biciuți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci ei sunt nelegiuți!” (An-Nur: 4)

”Spune: ”O, voi oameni ai Cărții, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu credem decât în Allah, să nu punem nimic în rând cu El și să nu ne luăm unii de alții drept Dumnezei, în afară de Allah. Apoi, dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-(le): Mărturisiti, (cel puțin), că noi suntem supuși (musulmani).” (Al-Imran: 64)

IX Tawhid-ul și implicațiile sale

Consecințe firești, precise, decurg, din înțelegerea islamică a lui Allah:

a) Numai Allah, singur, este Divinitatea adevărată și nimeni altul, decât Allah, nu are vreun drept de a fi adorat de oameni.

b) Numai Allah are autoritate asupra forțelor din Univers și numai El poate să îndeplinească sau să zădărnicească speranțele oamenilor. Ei nu trebuie să-și imagineze vreodată că rugăciunile pot fi adresate altcuiva în afara lui Allah.

c) Allah este Stăpânul destinului oamenilor și nimeni altcineva nu poate interveni în soarta altora și nici în propria lui

soartă. Toate speranțele și temerile oamenilor trebuie îndreptate numai către Allah. Nimeni altcineva nu trebuie să fie subiect care să inspire teamă sau sursă de bunăvoință sau favoare.

d) Allah este Creatorul lumii și numai El posedă o cunoaștere completă și sigură a realităților lumii și oamenilor. Numai El poate călăuzi omul în complicatul curs al vieții și îl poate îndruma cu privire la bine și rău.

Creatorul și Stăpânul, El este Singurul care are autoritate asupra Universului și a oamenilor. Omul comite un act de blasfemie, dacă dorește să fie independent (de Allah) sau să pretindă autoritate asupra altor oameni. De asemenea, este un act de blasfemie ca un om să devină propriul său legiuitor și să accepte autoritatea oricărui alt individ sau instituție. Singurul Legiuitor și Stăpân al creației Sale pe acest Pământ este numai Allah, iar legea Sa are statutul legii supreme. Omul poate legifera numai în cadrul acestei legi supreme. Dincolo de ea nu există nici o altă autoritate legislativă.

X

Profeția și necesitatea existenței ei

Să trecem acum la cea de a doua din cele mai importante credințe ale noastre - credința în profeția lui Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui). Allah a transmis mesajul Său către oameni prin intermediul lui Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui). Acest mesaj a îmbrăcat două forme:

1. Allah i-a revelat Quranul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) în propria sa limbă.

2. Sunna Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), este o călăuză infailibilă pentru oameni, în ceea ce privește tot ceea ce este permis și tot ceea ce este interzis în ochii lui Allah. Fără această credință în Profet (Pacea și binecuvântarea

lui Allah fie asupra lui), credința în Allah poate deveni o simplă problemă teoretică. Exemplul conducerii practice și călăuzirii ideologice oferit de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) este cel care transformă credința în Allah într-o cultură. Nimeni nu poate fi un musulman practicant, fără ca el să creadă în Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), așa cum crede în Allah.

“Dreptcredincioșii (adevărați) sunt aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, iar dacă sunt împreună cu el pentru o treabă care este a tuturor, nu pleacă înainte de a-i cere lui îngăduință.” (An-Nur:62)

“Dreptcredincioși sunt numai aceia care cred în Allah și Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit...” (Al-Hujurat: 15).

XI

Natura omenească a Profetului

Poziția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) și locul său au fost atât de clar definite în Islam, încât noi putem ști ceea ce a fost el și ceea ce nu a fost. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) nu este mai mult decât un slujitor al lui Allah. El trebuie să facă din oameni slujitori ai lui Allah și nu slujitori ai lui.

“Nu se cuvine ca un om, căruia Allah i-a dăruit Cartea, Înțelepciunea și Profeția, să spună apoi lumii: “Fiți închinători mie și nu lui Allah!” (Al-Imran:79)

De cel puțin șaptesprezece ori pe zi, musulmanii recită în rugăciunea lor: “Mărturisesc că Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) este un slujitor (rob) al lui Allah și Profetul Său”. - transmis de Buhari. Relatat și de Muslim,

Abu Dawud, Nasai, ibn Maja și în Musnad-ul lui Ahmad bin Hanbal.

Quranul nu lasă nici o îndoială că Profetul nu este decât o ființă umană, și nu are nimic din caracterul divin.

”Spune: ”Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Dumnezeu vostru este un Dumnezeu Unic! Acela care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său, să săvârșească fapte bune și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său.” (Al-Kahf: 110)

”Spune: ”Eu nu sunt decât un om, ca și voi, însă mie mi se revelează că Domnul vostru este un Domn Unic. Așadar, căutați calea cea dreaptă către El și rugați-L pe El de iertare!” (Fussilat: 6).

Și zic ei: ”Noi nu credem în tine până ce nu vei face să țâșnească pentru noi un izvor din pământ,/ Sau până nu vei avea o grădină de curmali și viță de vie și nu vei face să țâșnească, printre ei, pâraie îmbelșugate,/ Sau nu vei face să cadă peste noi cerul în bucăți-așa cum ai pretins sau nu-i vei aduce pe Allah și pe îngerii în fața noastră,/ Sau nu vei avea tu o casă din aur sau nu vei sui în cer! Și nu vom crede în suirea ta în cer, până ce nu vei pogorî asupra noastră o Carte, pe care noi să o putem citi.” Spune: ”Mărire Domnului meu! Sunt eu mai mult decât un om trimis?” (Al-Isra: 90-93).

Profetul nu are nimic supraomenesc și este muritor.

El nu posedă nici o comoară de la Allah și nici nu știe necunoscutul ca Allah Preaputernicul.

”Eu urmez doar ceea ce mi se dezvăluie mie” (Al-`An`am: 50).

”Spune: ”Eu nu stăpânesc nici un folos pentru mine și nici o stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevoitor pentru oamenii care cred.” (Al-`Araf: 188).

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) nu poate nici să-i favorizeze și nici să-i prejudicieze pe alții, după

cum nu poate să-și facă acest lucru nici lui însuși.

”Spune: ”Eu nu am nici o putere spre dăunarea sau spre folosul meu, afară de ceea ce voiește Allah” (Yunus: 49).

Sarcina exactă a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) este aceea de a comunica mesajul lui Allah. El nu are putere să-i facă pe oameni dreptși și credincioși. Nici nu le poate cere socoteală acelor care refuză să creadă și, în mod sigur, nu are nici o putere să-i pedepsească pentru necredința lor.

”Tu (Muhammed) nu călăuzești, pe cine îți place, ci Allah călăuzește pe cine voiește și El îi cunoaște mai bine pe cei care se lasă călăuziți” (Al-Qasas: 56).

”Noi ți-am trimis ție Cartea, pentru oameni, într-o adevăr. Acela care este călăuzit este numai pentru sine, iar acela care rătăcește, numai împotriva sa însuși, iar tu nu ești chezaș pentru ei.” (Az-Zumar: 41).

”Tu nu ai putere asupra lor (ca să-i silești la credință)” (Al-Ghașiya: 22).

Dacă Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), ar încerca provocări la adresa lui Allah, sau să inventeze lucruri în numele lui Allah sau pe seama Lui, sau să modifice în vreun fel mesajul ce i-a fost revelat, el și-ar atrage nemulțumirea și pedeapsa divină.

”Dacă vei urma dorințele lor, după Știința pe care ai primit-o, nu vei avea nici ocrotitor, nici ajutor!” (Al-Baqara: 120).

”Iar dacă tu ai urma poftelor lor, după știința ce ai primit-o, atunci tu ai fi dintre nelegiuți.” (Al-Baqara: 145).

”Și când li se citesc lor versetele Noastre deslușite, zic aceia care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi: ”Adu un alt Quran decât acesta!” sau ”Schimbă-l!”. Spune: ”Nu am eu căderea să-l schimb, cu de la mine putere! Eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat. Eu mă tem, dacă mă răzvrătesc împotriva Stăpânului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!” (Yunus: 15)

”Și dacă ar fi născocit el unele vorbe împotriva Noastră,/ L-am fi apucat Noi de (mâna) dreaptă/ Și i-am fi tăiat Noi vâna inimii/ Și nimeni dintre voi nu Ne-ar fi putut opri.”

(Al-Haqqa: 44-47).

Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) este unul dintre profeții lui Allah și nu are o poziție mai înaltă decât Acesta, el nu poate permite sau interzice nimic de unul singur.

„Și Muhammed nu este decât un Trimis - și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre?” (Al-Imran: 144).

„(Jur) pe Quranul plin de înțelepciune,/ Tu, (Muhammed), ești (unul) dintre trimiși” (Yasin: 2-3).

„Acesta este un prevenitor dintre prevenitorii cei vechi” (An-Najm: 56)

Fără împuternicirea lui Allah, el nu poate legifera pentru oameni.

„O, Profetule! De ce îți oprești tu, ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând mulțumirea muierilor tale?” (At-Tahrim: 1).

El trebuie să se conformeze strict poruncilor divine.

„...eu urmez doar ceea ce mi se dezvăluie mie” (Al-`An`am: 50).

„Spune: Nu am eu căderea să-l schimb, cu de la mine putere! Eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat. Eu mă tem, dacă mă răzvrătesc împotriva Stăpânului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!” (Yunus: 15).

Islamul stabilește pentru credincioși, că nu trebuie să transforme Profetul într-un semizeu. Unii dintre profeții de mai înainte au avut această soartă datorită adeptilor lor. Ei le-au atribuit tot felul de puteri supranaturale conducătorilor lor și i-au făcut egali lui Dumnezeu sau i-au considerat progenitura Lui sau încarnarea Lui. Prin descurajarea acestor exagerări, Islamul a stabilit adevăratul loc al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) astfel:

- nimeni nu poate pretinde că este dreptcredincios fără să creadă în Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui).

„Dreptcredincioșii (adevărați) sunt aceia care cred în

(Al-Haqqa: 44-47).

Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) este unul dintre profeții lui Allah și nu are o poziție mai înaltă decât Acesta, el nu poate permite sau interzice nimic de unul singur.

„Și Muhammed nu este decât un Trimis - și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre?” (Al-Imran: 144).

„(Jur) pe Quranul plin de înțelepciune,/ Tu, (Muhammed), ești (unul) dintre trimiși” (Yasin: 2-3).

„Acesta este un prevenitor dintre prevenitorii cei vechi” (An-Najm: 56)

Fără împuternicirea lui Allah, el nu poate legifera pentru oameni.

„O, Profetule! De ce îți oprești tu, ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând mulțumirea muierilor tale?” (At-Tahrim: 1).

El trebuie să se conformeze strict poruncilor divine.

„...eu urmez doar ceea ce mi se dezvăluie mie” (Al-`An`am: 50).

„Spune: Nu am eu căderea să-l schimb, cu de la mine putere! Eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat. Eu mă tem, dacă mă răzvrătesc împotriva Stăpânului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!” (Yunus: 15).

Islamul stabilește pentru credincioși, că nu trebuie să transforme Profetul într-un semizeu. Unii dintre profeții de mai înainte au avut această soartă datorită adeptilor lor. Ei le-au atribuit tot felul de puteri supranaturale conducătorilor lor și i-au făcut egali lui Dumnezeu sau i-au considerat progenitura Lui sau încarnarea Lui. Prin descurajarea acestor exagerări, Islamul a stabilit adevăratul loc al Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) astfel:

- nimeni nu poate pretinde că este dreptcredincios fără să creadă în Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui).

„Dreptcredincioșii (adevărați) sunt aceia care cred în

Allah și în Trimisul Său" (An-Nur: 62).

Cel care ascultă de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), ascultă, de fapt, de Allah. Allah nu a desemnat nici un profet, decât pentru a fi ascultat conform dorinței Sale.

"Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: "Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele (din lucrurile) în care voi sunteți deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!" (Az-Zukhruf: 63).

"Noi nu trimitem nici un trimis, decât pentru a i se da ascultare, cu voia lui Allah" (An-Nisa: 64).

"Cel ce se supune Trimisului se supune, neîndoielnic, și lui Allah. Cât despre cei care întorc spatele, Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!" (An-Nisa: 80).

"Așadar, fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!" (Aș-Șu'ara: 108).

(Toti profeții au spus): "Deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!" (Aș-Șu'ara: 126, 131,144,150,163,179)

Orice poruncește Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), trebuie acceptat și, orice hotărește să fie evitat, trebuie să fie evitat.

"Spune: "Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă Trimisului Său!" Dacă ei se întorc, el răspunde doar pentru cele cu care a fost însărcinat, iar vouă vă revine răspunderea pentru cele cu care ați fost însărcinați. Iar de vă veți supune Lui, veți fi călăuziți. Și nu-i revine Trimisului decât transmiterea limpede (a mesajului)" (An-Nur: 54).

"Ceea ce vă dăruiește Trimisul, primiți, iar cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă." (Al-Hașr: 7).

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) a clarificat acest lucru, spunând: "Eu sunt muritor ca și voi. În problemele pe care mi le-a revelat Allah, trebuie să-mi ascultați poruncile! Dar voi cunoașteți mai multe despre propriile voastre probleme lumești decât cunosc eu. Astfel încât, sfatul meu în

aceste probleme, nu este obligatoriu.” - Muslim, Cartea 43, tradiții 139-141. “Musnad”-ul lui Ahmad, volumul I, p.162; volumul III, p.152

Sunna (tradiția) despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) este, de fapt, o ilustrare a scopului Quranului, iar această ilustrare a fost transmisă Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) de către Allah Însuși, ca Autor al Quranului.

“Iar ție și-am pogorât Noi Quranul, pentru ca tu să le tâlcuești oamenilor deslușit ceea ce a fost pogorât pentru ei, poate că ei vor chibzui!” (An-Nahl: 44).

“Iar Eu îl voi sili să urce,/ El a cugetat și a hotărât!/ Și omorât să fie! După cum el a hotărât!” (Al-Muddathir: 17-19).

Explicarea Quranului de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) se bucură de acordul divin, și nimeni altcineva nu poate interpreta Quranul în dezacord cu sau respingând explicația dată de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui). Pentru Quran, Allah a proclamat viața lui Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), ca o viață model.

“Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.” (Al-Ahzab: 21)

Nimeni nu poate fi un credincios adevărat, fără să accepte hotărârea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui).

“Însă, nu! (Jur) pe Domnul tău! Nu vor crede ei (cu adevărat), până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru (certurile) cele care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere (hotărârii tale).” (An-Nisa: 65)

Musulmanii nu trebuie să aibă o atitudine independentă într-o problemă hotărâtă de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui).

“Nu se cuvine ca un dreptcredincios și o

dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru, iar acela care se răzvrățește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.” (Al-Ahzab: 36)

Înainte de a lua o decizie, în oricare dintre probleme, musulmanii trebuie, mai întâi, să se asigure dacă o problemă analoagă a fost hotărâtă mai înainte de către Allah și de Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), și, dacă un precedent există, ei trebuie să-l urmeze.

“O, voi cei care credeți! Nu o luați înaintea lui Allah și a Trimisului Său și fiți cu frică de Allah. Allah este Cel care Aude Totul și este Atoateștiutor (Sami', 'Alim).” (Al-Hujurat: 1)

Sper că am clarificat faptul că, Allah a transmis omenirii, prin intermediul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), nu numai o lege supremă, dar și o scară permanentă de valori. Ceea ce este bun, conform Quranului și Sunnei, este bun pentru toate timpurile, iar ceea ce este rău, rămâne rău pentru totdeauna. Ceea ce este stabilit ca o datorie în Quran și Sunna, va fi întotdeauna o datorie. Ceea ce este declarat permis, este permis pentru totdeauna, iar ceea ce este interzis, este interzis pentru toate timpurile. În această lege, nici un amendament, ștergere, adăugare sau abrogare, nu este posibilă, în afara cazului când, o persoană sau o comunitate decide să renunțe la Islam. Atâta timp însă, cât musulmanii rămân musulmani, este imposibil ca, în sistemul lor social și juridic, ceva care ieri a fost rău să devină astăzi bun.

XII

Judecata morală: Credința în Lumea de Apoi

Cea de a treia mărturisire de credință fundamentală în Islam este credința în Lumea de Apoi (al-Akhira). Negarea Lumii de Apoi este negarea Islamului, chiar și pentru cel care crede în Allah, în Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) și

dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru, iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.” (Al-Ahzab: 36)

Înainte de a lua o decizie, în oricare dintre probleme, musulmanii trebuie, mai întâi, să se asigure dacă o problemă analoagă a fost hotărâtă mai înainte de către Allah și de Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), și, dacă un precedent există, ei trebuie să-l urmeze.

“O, voi cei care credeți! Nu o luați înaintea lui Allah și a Trimisului Său și fiți cu frică de Allah. Allah este Cel care Aude Totul și este Atoateștiutor (Sami', 'Alim).” (Al-Hujurat: 1)

Sper că am clarificat faptul că, Allah a transmis omenirii, prin intermediul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), nu numai o lege supremă, dar și o scară permanentă de valori. Ceea ce este bun, conform Quranului și Sunnei, este bun pentru toate timpurile, iar ceea ce este rău, rămâne rău pentru totdeauna. Ceea ce este stabilit ca o datorie în Quran și Sunna, va fi întotdeauna o datorie. Ceea ce este declarat permis, este permis pentru totdeauna, iar ceea ce este interzis, este interzis pentru toate timpurile. În această lege, nici un amendament, ștergere, adăugare sau abrogare, nu este posibilă, în afara cazului când, o persoană sau o comunitate decide să renunțe la Islam. Atâta timp însă, cât musulmanii rămân musulmani, este imposibil ca, în sistemul lor social și juridic, ceva care ieri a fost rău să devină astăzi bun.

XII

Judecata morală: Credința în Lumea de Apoi

Cea de a treia mărturisire de credință fundamentală în Islam este credința în Lumea de Apoi (al-Akhira). Negarea Lumii de Apoi este negarea Islamului, chiar și pentru cel care crede în Allah, în Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) și

în Quran.

“Dar dacă i-ai vedea când vor sta dinaintea Domnului lor și El le va zice: “Nu este acest lucru adevărat?” Vor răspunde ei: “Ba da, pe Domnul nostru!” Iar El le va spune atunci: “Gustați pedeapsa, pentru că nu ați crezut!”/ Vor pierde cei care tăgăduiesc întâlnirea cu Allah. Iar, când ceasul le va veni deodată, vor zice ei: “Vai de noi, pentru ceea ce am nesocotit în ea!” Și vor purta poverile (pentru păcatele) lor în spinările lor. Și ce poveri (grele) vor purta ei!” (Al-`An`am: 30-31)

“Și (în) ziua în care El îi va aduna, va fi ca și cum ei nu ar fi rămas (în viață), decât un ceas dintr-o zi, în care s-au cunoscut între ei, și vor pierde aceia care au tăgăduit întâlnirea cu Allah și nu au fost călăuziți.” (Yunus: 45)

“Și, dacă tu te miri, de mirare sunt vorbele lor: “Oare când vom fi țărână, vom fi noi creați din nou?” Aceia sunt cei care nu cred în Domnul lor.” (Ar-Ra`d: 5)

“Ei au socotit Ceasul drept minciună, însă, Noi am pregătit vâlvătaiele pentru cei care tăgăduiesc Ceasul.” (Al-Furkan: 11)

“Și zic aceia care nu cred: “Vreți să vă îndrumăm către un bărbat care vă vestește că, după ce vă veți fi făcuți voi fărâme împrăștiate, veți fi voi întorși la viață?/ A plăsmuit el minciună, punând-o pe seama lui Allah sau este el stăpânit de nebunie?” (Ba nu!) Iar aceia care nu cred în Viața de Apoi, vor avea parte de pedeapsă, pentru că ei sunt în rătăcire adâncă.” (Saba` : 7-8)

“O, David! Noi te-am făcut pe tine urmaș pe Pământ. Deci judecă între oameni cu adevăr, și nu urma poftei care te abate de la calea lui Allah!” Aceia care se abat de la calea lui Allah, vor avea parte de pedeapsă aspră, pentru că au uitat de Ziua Socotirii./ Noi nu am făcut în deșert cerul și pământul și ceea ce se află între ele. Aceasta este bănuiala celor care nu au crezut. Dar vai necredincioșilor pentru focul (care-i așteaptă)!” (Sad: 26-27)

“Însă, ei se miră că le vine ca prevenitor unul dintre ei și cei necredincioși zic: “Acesta este lucru ciudat!/ Oare după ce am murit noi și ne-am făcut țărână (vom mai fi noi readuși la viață)?

Aceasta este o întoarcere depărtată!"/ Noi știm ce mistuie pământul din ei. Noi avem o carte păstrătoare." (Qaf: 2-4)

"Acea care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați. "Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și, apoi, vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah"" (At-Taghabun: 7)

În forma ei detaliată această credință este alcătuită din următoarele elemente esențiale:

a) Omul nu a fost slobozit pe Pământ ca un sălbatic iresponsabil. El e răspunzător în fața lui Allah, pentru acțiunile sale. Viața actuală (pământească) este numai un test și un examen. În final, noi toți vom fi chemați pentru a prezenta o socoteală completă privind faptele noastre săvârșite și cele omise în fața lui Allah.

"Noi am făcut ceea ce se află pe pământ, podoabă pentru el, pentru a-i încerca (pe oameni și a ști) care dintre ei săvârșesc cele mai bune fapte." (Al-Kahf: 7)

"Acela care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, (pentru a vedea) care dintre voi este mai bun într-o faptă. Și El este Puternic și Iertător (Al-Aziz, Al-Ghafur)" (Al-Mulk: 2).

"Oare omul își închipuie că el va fi lăsat în voie? (fără a da socoteală?)" (Al-Qiyama:36)

"Nu l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri, ca să-l încercăm, și l-am făcut pe el cu auz și cu vedere?" (Al-Insan: 2)

"Și când fetița îngropată de vie va fi întrebată/Pentru ce păcat a fost omorâtă" (At-Takwir: 8-9).

"Vai acelor care înșală la măsură,/ Aceia care, dacă li se măsoară de către (alți) oameni, voiesc măsură întreagă,/ Însă, atunci când, ei măsoară și cântăresc, dau mai puțin!/ Oare nu cred aceia că ei vor fi înviați/ Într-o Zi mare,/ O Zi în care oamenii vor sta înaintea Stăpânului lumilor?" (Al-Mutaffifun: 1-6)

"Apoi, veți fi întrebați, în Ziua aceea, despre plăceri!" (At-Takathur: 8)

b) Timpul (ceasul) socotelilor este fixat de Allah. Durata

de stăpânire acordată omenirii pe acest Pământ, se va încheia în Ziua Judecății, când ordinea actuală va fi anulată și înlocuită cu o alta. Întreaga rasă umană se va ridica încă o dată , într-o nouă ordine.

”Și, atunci când, se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în ceruri și pe Pământ, afară de cei care va voi Allah. Apoi, se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.” (Az-Zumar: 68).

”Ziua despărțirii este timpul hotărât pentru ei toți.” (Ad-Dukhan: 40)

”Spune: ”Atât cei dintâi, cât și cei de pe urmă/ Vor fi adunați la termenul unei Zile cunoscute!”” (Al-Waqia: 49-50).

c) Acea va fi clipa când ei vor apărea în fața lui Allah Preaputernicul și fiecare din ei va suporta consecințele faptelor sale, individual.

”Dar, de i-ai vedea pe cei nelegiuți în chinurile morții, în vreme ce îngerii întind mâinile lor, (zicând): ”Lăsați să iasă sufletele voastre! Astăzi veți primi ca răsplată, pedeapsă de umilire, pentru ceea ce ați spus despre Allah, în afara adevărului și pentru că v-ați semețit, abătându-vă de la versetele Lui!”/ Și acum ați venit la Noi, singuri, precum v-am creat pe voi, la început.” (Al-`An`am: 93-94).

”Noi vom lua de la el moștenire ceea ce spune el și va veni la Noi singur.” (Maryam: 80).

”Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur.” (Maryam: 95)

d) Judecata se va sfârși cu o hotărâre directă a lui Allah, după ce vor fi prezentați martori, dovezi ale faptelor fiecărui om în parte. Toate cerințele procesului de justiție și dreptate vor fi în întregime respectate. O înregistrare completă a faptelor fiecărui individ, fără nici cea mai mică greșală, va fi prezentată Curții deschise și dovezi de diferite categorii vor fi prezentate pentru a arăta ceea ce omul a săvârșit în secret sau în public și motivele care au inspirat faptele sale.

„Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău, în rând. „Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi, cu toate că ați pretins că Noi nu vom împlini făgăduința Noastră!"/ Și cartea (fiecăruia) va fi pusă dinainte (lui, cu faptele sale)! Îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea. Și vor grăi ei: „Vai nouă! Ce-i cu această carte, care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?!” Și ei vor afla dinaintea lor, tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe nici unul!” (Al-Kahf: 48-49)

„Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor pentru ceea ce ei au săvârșit.” (An-Nur: 24)

„Numai Noi îi înviem pe cei morți și scriem ceea ce au făcut ei mai înainte, ca și urmele lor, și toate lucrurile le-am numărat într-o carte limpede.” (Yasin: 12).

„În această Zi vom pecetlui gurile lor și ne vor grăi Nouă mâinile lor, iar picioarele lor vor face mărturie pentru ceea ce ei au dobândit.” (Yasin: 65).

„Și va străluci pământul în Lumina Domnului său, va fi așezată cartea, vor fi aduși profeții și martorii și se va face judecată între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.” (Al-Zumar: 69)

„Astfel încât, atunci când, vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce au săvârșit./ Și vor grăi ei către pieile lor: „De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?”, iar, ele le vor răspunde: „Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile.” El v-a creat pe voi întâia oară și la El veți fi aduși înapoi!/ Voi nu v-ați putut ascunde, ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă, voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți.” (Fussilat:20-22)

„Sau cred ei că Noi nu auzim taina lor și discuția lor în șoaptă? Ba da! Iar trimișii Noștri la ei scriu.” (Az-Zukhruf: 80).

„Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi. Fiecare comunitate va fi chemată la cartea sa. „Astăzi veți primi

“Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău, în rând. “Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi, cu toate că ați pretins că Noi nu vom împlini făgăduința Noastră!”/ Și cartea (fiecăruia) va fi pusă dinainte (lui, cu faptele sale)! Îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea. Și vor grăi ei: “Vai nouă! Ce-i cu această carte, care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?” Și ei vor afla dinaintea lor, tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe nici unul!” (Al-Kahf: 48-49)

“Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor pentru ceea ce ei au săvârșit.” (An-Nur: 24)

“Numai Noi îi înviem pe cei morți și scriem ceea ce au făcut ei mai înainte, ca și urmele lor, și toate lucrurile le-am numărat într-o carte limpede.” (Yasin: 12).

“În această Zi vom pecetlui gurile lor și ne vor grăi Nouă mâinile lor, iar picioarele lor vor face mărturie pentru ceea ce ei au dobândit.” (Yasin: 65).

“Și va străluci pământul în Lumina Domnului său, va fi așezată cartea, vor fi aduși profeții și martorii și se va face judecată între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.” (Al-Zumar: 69)

“Astfel încât, atunci când, vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce au săvârșit./ Și vor grăi ei către pieile lor: “De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?”, iar, ele le vor răspunde: “Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile.” El v-a creat pe voi întâia oară și la El veți fi aduși înapoi!/ Voi nu v-ați putut ascunde, ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă, voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți.” (Fussilat:20-22)

“Sau cred ei că Noi nu auzim taina lor și discuția lor în șoaptă? Ba da! Iar trimișii Noștri la ei scriu.” (Az-Zukhruf: 80).

“Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi. Fiecare comunitate va fi chemată la cartea sa. “Astăzi veți primi

voi răsplată pentru ceea ce ați săvârșit! / Aceasta este cartea Noastră, care vă grăiește vouă adevărul. Noi am scris (în ea), ceea ce ați făcut." (Al-Jathiya: 28-29).

"Când cei doi primitori primesc, stând (unul) în dreapta și (celălalt) în stânga, / Și el nu va rosti nici un cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit (să scrie)." (Qaf: 17-18)

"Și tot ceea ce au făcut, se află (înscris) în cărți, / Orice (faptă) - mică sau mare - este înscrisă." (Al-Qamar: 52-53).

"Dar nu! Voi nu credeți în Ziua Judecății! / Însă, peste voi sunt veghetori / Cinstiți, care scriu. / Ei știu ce faceți voi." (Al-Infitar: 9-12).

"În Ziua în care se vor dezvălui tainele, / Și atunci nu va avea (omul) nici putere, nici ajutor." (At-Tariq: 9-10).

"Și va scoate Pământul poverile lui / Și omul va zice: "Ce se întâmplă cu el?"/ În Ziua aceea, va spune el veștile ce le are, / Pentru că Domnul tău îi va inspira lui. / În Ziua aceea, oamenii vor ieși în cete, pentru ca să li se arate faptele lor." (Al-Zalzala: 2-6)

e) Nu va fi nici un fel de intermediere. Nu va fi permisă nici mita, nici pledoaria împotriva adevărului. Nimeni nu va putea transforma povara lui aspră altuia. Nici cele mai apropiate rude, prieteni, conducători, îndrumători religioși sau așa-zise zeități nu vor putea oferi vreun ajutor cuiva - omul se va afla singur și neajutorat pentru a da socoteală și așteptând pronunțarea sentinței care va fi numai în puterea lui Allah.

"Atunci când, cei care sunt urmați se vor dezvinovăți față de aceia care îi urmează și vor vedea pedeapsa și se vor rupe toate legăturile între ei, / Atunci, cei care i-au urmat vor zice: "O, de-ar fi pentru noi întoarcere (la viață), pentru ca să ne dezvinovățim față de ei, așa cum ei s-au dezvinovățit față de noi!" Astfel, le va arăta Allah faptele lor și suspine vor fi pentru ei, dar ei nu vor mai putea ieși afară din Foc." (Baqara: 166-167)

"O, voi cei care credeți! Dați (milostenie) din ceea ce Noi v-am dăruit înainte de a veni o Zi în care nu va mai fi de folos nici negoț, nici legătură (de prietenie) și nici mijlocire! Necredincioșii sunt nelegiuți!" (Baqara: 254).

“(Și amintește-le tu) de Ziua în care îi vom aduna pe ei toți și apoi le vom zice Noi celor care I-au făcut semeni (lui Allah): “La locul vostru, împreună cu asociații voștri!” Și-i vom despărți pe unii de alții, iar asociații lor vor zice: “Nu ne-ați adorat pe noi!”” (Yunus: 28).

“Și toți se vor înfățișa dinaintea lui Allah și vor zice cei slabi către cei care s-au arătat îngâmfați: “Noi v-am urmat pe voi! Puteți voi să ne fiți de vreun folos împotriva pedepsei lui Allah?” și vor zice ei: “Dacă ne-ar fi călăuzit Allah, v-am fi călăuzit și noi. Acum e totuna de suntem mârniți ori răbdăm, căci nu este pentru noi scăpare!”” (Ibrahim: 21).

“(O, Profetule), Spune robilor Mei care cred să împlinească Rugăciunea (As-Salat) și să dăruiască într-ascuns și pe față din ceea ce le-am dat spre viețuire, înainte de a veni Ziua în care nu va fi nici răscumpărare, nici prietenie.” (Ibrahim: 31).

“Și, când cei care I-au făcut asociați (lui Allah) îi vor vedea pe semenii lor, vor zice: “O, Doamne! Aceștia sunt idoliile noștri la care ne-am rugat în locul Tău!” Însă, ei (idoliile) le vor întoarce vorba, (zicând): “Voi sunteți, neîndoielnic, niște mincinoși!” (An-Nahl: 86)

“Și, în Ziua când El îi va chema, le va zice: “Unde sunt aceia despre care ați pretins că ar fi asociații Mei?”/ (Atunci) vor zice aceia împotriva cărora se va rosti cuvântul: “Doamne, aceștia sunt cei pe care i-am dus în rătăcire. Și i-am dus pe ei în rătăcire, precum și noi am fost în rătăcire. Însă, noi ne dezvinovățim înaintea Ta. Ei nu ne-au adorat pe noi”/ Și se va spune (atunci): “Chemați-i pe asociații voștri!” Și ei îi vor chema, dar nu le vor răspunde. Și ei vor vedea pedeapsa și, atunci, vor dori ei să fi fost bine călăuziți./ Și în Ziua Aceea, El îi va chema și le va zice: “Ce le-ați răspuns voi trimișilor?”/ Dar în Ziua Aceea dovezile lor vor fi oarbe pentru ei și ei nu se vor putea întreba unul pe altul.” (Al-Qasas: 62-66).

“Și nu va purta nici un suflet povara altuia. Iar, dacă un suflet încărcat va chema după ajutor, nimic din povara sa nu va fi purtat (de altcineva), nici dacă ar fi o rudă apropiată.” (Fathir: 18).

“Și nu este de nici un folos mijlocirea la El, afară de aceia cărora El le îngăduie.” (Saba` : 23).

“Și cine este mai rățăcit decât acela care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora! / Iar, când oamenii vor fi adunați (pentru judecată), ei le vor fi dușmani și vor tăgădui adorația lor.” (Al-Ahqaf: 5-6).

“Și nu-l va mai întreba prietenul pe prieten, / Măcar că se vor vedea. Păcătosul va voi în Ziua aceea să se răscumpere de pedeapsă cu copiii săi, / Cu soața sa, cu fratele său / Și cu neamul său, care-i dăruiește lui adăpost, / Cu toți cei care se află pe pământ, care l-ar putea mântui.” (Al-Ma'arij: 10-14).

“În Ziua aceea, va fugi omul de fratele lui, / De mama lui, de tatăl lui, / De soața lui și de copiii lui! / În Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns.” ('Abasa: 34-37).

“O Zi în care nici un suflet nu va putea (face nimic) pentru alt suflet și, în Ziua aceea, porunca va fi a lui Allah.” (Al-Infitar: 19)

f) Judecata se va baza pe o întrebare: S-a comportat omul în conformitate cu adevărul revelat Profetilor? Dacă răspunsul este afirmativ, răsplata va fi Paradisul, iar, dacă va fi negativ, Infernul va fi pedeapsa.

“Aceia care au tăgăduit semnele Domnului lor și întâlnirea cu El și în deșert au fost faptele lor! Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nici o greutate!” / Astfel, răsplata acestora va fi Gheena, pentru că nu au crezut și au luat semnele Mele și pe trimișii Mei în derâdere.” (Al-Kahf: 105-106).

“Și în Ziua Aceea, El îi va chema și le va zice: “Ce le-ați răspuns voi trimișilor?”” (Al-Qasas: 65).

“Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Gheena, iar când vor ajunge la ea, se vor deschide porțile ei și păzitorii ei vor zice: “Oare nu au venit la voi trimiși, chiar dintre noi, să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor zice: “Ba da! Însă, s-a adevărit cuvântul despre pedeapsă împotriva necredincioșilor!”” (Az-Zumar: 71).

“Și nu este de nici un folos mijlocirea la El, afară de aceia cărora El le îngăduie.” (Saba` : 23).

“Și cine este mai rățacit decât acela care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora! / Iar, când oamenii vor fi adunați (pentru judecată), ei le vor fi dușmani și vor tăgădui adorația lor.” (Al-Ahqaf: 5-6).

“Și nu-l va mai întreba prietenul pe prieten, / Măcar că se vor vedea. Păcătosul va voi în Ziua aceea să se răscumpere de pedeapsă cu copiii săi, / Cu soața sa, cu fratele său / Și cu neamul său, care-i dăruiește lui adăpost, / Cu toți cei care se află pe pământ, care l-ar putea mântui.” (Al-Ma'arij: 10-14).

“În Ziua aceea, va fugi omul de fratele lui, / De mama lui, de tatăl lui, / De soața lui și de copiii lui! / În Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns.” ('Abasa: 34-37).

“O Zi în care nici un suflet nu va putea (face nimic) pentru alt suflet și, în Ziua aceea, porunca va fi a lui Allah.” (Al-Infitar: 19)

f) Judecata se va baza pe o întrebare: S-a comportat omul în conformitate cu adevărul revelat Profetilor? Dacă răspunsul este afirmativ, răsplata va fi Paradisul, iar, dacă va fi negativ, Infernul va fi pedeapsa.

“Aceia care au tăgăduit semnele Domnului lor și întâlnirea cu El și în deșert au fost faptele lor! Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nici o greutate!” / Astfel, răsplata acestora va fi Gheena, pentru că nu au crezut și au luat semnele Mele și pe trimișii Mei în derâdere.” (Al-Kahf: 105-106).

“Și în Ziua Aceea, El îi va chema și le va zice: “Ce le-ați răspuns voi trimișilor?”” (Al-Qasas: 65).

“Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Gheena, iar când vor ajunge la ea, se vor deschide porțile ei și păzitorii ei vor zice: “Oare nu au venit la voi trimiși, chiar dintre noi, să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor zice: “Ba da! Însă, s-a adevărit cuvântul despre pedeapsă împotriva necredincioșilor!”” (Az-Zumar: 71).

“Aproape că plesnește de mânie. De fiecare dată când este aruncată o ceată nouă, păzitorii săi îi întreabă: “Oare nu a venit la voi un prevenitor?”/Iar ei vor zice: “Ba da! A venit la noi un prevenitor, însă, noi l-am învinuit de minciună și am zis: Allah nu a trimis nimic, iar voi nu sunteți decât în mare rătăcire!” Și ei vor zice: “Dacă noi am fi ascultat și am fi priceput, nu am fi printre oaspeții Văpăii”/ Și, astfel, ei vor mărturisi păcatele lor. Așadar, striviți să fie oaspeții Văpăii!” (Al-Mulk: 8-11).

“În ce-l privește pe cel care s-a întrecut/ Și a pus mai presus viața din această lume,/ Iadul va fi sălașul lui!/ Iar în ce-l privește pe cel care se teme de Ziua când se va înfățișa Domnului său și și-a oprit sufletul de la poftă,/ Raiul îi va fi sălaș!” (An-Nazi`at: 37-41)

XIII

Ansamblul modului de viață islamic

Credința în Lumea de Apoi, împarte oamenii în trei categorii distincte. Prima categorie o constituie aceia care nu cred în Lumea de Apoi și socotesc viața pe acest pământ ca fiind sfârșitul. În mod logic, ei judecă binele și răul conform rezultatelor pe care ei le au în această lume. Dacă o acțiune a avut rezultate benefice este considerată a fi un bine, iar dacă ea a avut rezultate dăunătoare, este considerată a fi un rău. Destul de des însă, aceeași acțiune este considerată bună, atunci când, are rezultate bune și, rea atunci când are rezultate rele.

Cea de-a doua categorie o constituie oamenii care nu neagă existența Lumii de Apoi, dar care speră și se sprijină pe intermedierea sau răscumpărarea cuiva care să-i absolve de păcatele lor. Printre aceștia, sunt unii, care se consideră pe ei înșiși ca fiind poporul ales al lui Allah, care vor primi numai o pedeapsă neînsemnată, oricât de grave ar fi păcatele lor. Acest lucru îi privează pe ei de avantajul moral, pe care l-ar putea avea

în credința lor în Lumea de Apoi. În consecință, ei ajung să fie la fel ca cei care neagă Lumea de Apoi.

Cea de-a treia categorie o constituie aceia care cred în Lumea de Apoi, în forma în care este prezentată de Islam. Aceștia nu se amăgesc că ar avea vreun statut special în fața lui Allah sau că cineva ar putea interveni în favoarea lor.

“Au zis ei (evreii): “Nu ne va atinge Focul decât câteva zile numărate!” Spune-le: “Ați făcut cu Allah un legământ? (Dacă ați făcut), Allah nu va încălca legământul Său! Sau voi spuneți despre Allah ceea ce nu știți?”/Dar nu! Aceia care au săvârșit un păcat și în care s-a înstăpânit păcatul, aceia sunt oaspeții Focului și ei, în el, vor rămâne veșnic.” (Baqara: 80-81).

(O, fii ai lui Israel) “Și fiți cu frică de o Zi în care nu va putea face un suflet pentru alt suflet nimic și nu se va lua de la el schimb, nu se va primi pentru el mijlocire, nici nu va putea fi el ajutat!” (Baqara: 123).

“Cine este acela care ar putea mijloci la El, fără de îngăduința Lui?” (Baqara: 255).

“Ei încearcă să se ascundă de oameni, dar, ei nu se pot ascunde de Allah, căci El este cu ei, atunci când nascocesc în timpul nopții vorbe ce Lui nu-I plac și Allah este Știutor a toate câte se fac./Iată că voi le-ați luat apărarea în această lume. Dar, cine le va lua apărarea înaintea lui Allah în Ziua Învierii sau cine le va fi lor ocrotitor?” (An-Nisa: 108-109).

“Și zis-au iudeii și creștinii: “Noi suntem fiii lui Allah și cei dragi Lui” Spune: “Și de ce vă pedepsește pentru păcatele voastre?” Nu, ci voi sunteți făpturi omenești dintre acelea pe care El le-a creat. El îl iartă pe cel pe care El voiește și îl pedepsește pe cel pe care El voiește. Ale lui Allah sunt împărăția cerurilor și a pământului, precum și ceea ce se află între ele și la El este întoarcerea.” (Al-Ma'ida: 18).

“Și să-i previi cu el (Quranul) pe cei ce se tem, că ei vor fi adunați la Domnul lor și că ei nu au în afară de El nici ocrotitor, nici mijlocitor! Poate că ei vor fi cu frică!” (Al-An'am: 51).

“El orânduiește toate lucrurile și nu este mijlocitor (în

Ziua de Apoi) decât cu voia Lui.” (Yunus: 3).

“În Ziua aceea nu va fi de folos mijlocirea, decât de la acela căruia Cel Milostiv (Ar-Rahman) îi va îngădui și a cărui vorbă o va găsi plăcută.” (Ta-ha: 109).

“Și câți îngeri sunt în ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui voiește El și cui Îi place!” (An-Najm: 26).

Ei știu că numai ei singuri sunt răspunzători pentru faptele lor. Pentru ei, credința în Lumea de Apoi devine o uriașă forță morală. O persoană, care are convingerea că este total responsabilă pentru toate actele sale, beneficiază de o permanentă atenție aflată în ea însăși, care o avertizează și o admonestează ori de câte ori se abate de la calea cea dreaptă. Deși nu există nici un tribunal care să-l convoace pe el, nici un polițist care să-l aresteze, nici un martor care să-l acuze și nici o opinie publică care să facă presiuni asupra lui, acea gardă din interiorul lui este veșnic în alertă, gata să-l atenționeze ori de câte ori greșește. Conștiința acestei prezențe interioare îl face pe om să se teamă de Allah, chiar și atunci când este absolut singur.

El își îndeplinește îndatoririle cu onestitate și se abține să comită ceva interzis. În cazul când cedează tentației și încalcă legea lui Allah, el este întotdeauna gata să regrete sincer, dorind să facă o înțelegere fermă pentru viitor, promițând că nu mai repetă greșeala. Nu poate exista un instrument mai puternic de îndreptare morală și nici o altă metodă mai bună pentru a ajuta omul să-și dezvolte un caracter și un simț mai stabil. Lumea de Apoi este factorul care-l ajută pe om în toate împrejurările să respecte legea lui Allah, cu valorile sale permanente. Din această cauză, Islamul acordă o mare importanță credinței în Lumea de Apoi, având în vedere că, fără această credință, nici credința în Allah și în Profet nu sunt suficiente pentru călăuzirea omului.

Ceva mai înainte am menționat că Islamul reprezintă o întreagă civilizație, o cultură completă și o ordine mondială foarte complexă. El asigură o călăuzire morală în toate domeniile de viață. Din acest motiv, valorile islamice nu sunt pentru asceticii

care renunță la lumea aceasta, ci pentru cel care participă activ în diversele domenii ale vieții și lucrează pentru ele. Valorile morale pe care le caută oamenii în confrerii, mănăstiri și sihăstrie sunt prezentate de Islam în viața curentă, obișnuită. Șefi de guverne, șefi de state, judecători, membrii ai forțelor armate și ai serviciilor de poliție, reprezentanți aleși de popor în parlamente, șefi în domeniul finanțelor, comerțului și industriei, profesori de colegii și universități, primesc, în egală măsură, călăuzire pentru a-și organiza viețile lor conform principiilor Islamului. Nu există în Islam nici o deosebire între comportamentul public și cel privat. Același cod moral pe care cineva îl respectă acasă, este aplicat și în public. Într-o țară musulmană, orice instituție și orice departament guvernamental, trebuie să se conformeze legilor Islamului. Politica trebuie să se bazeze pe adevăr și justiție. Națiunile trebuie să acționeze în relațiile dintre ele pe baza recunoașterii mutuale a drepturilor și a îndeplinirii obligațiilor. Chiar într-o situație de război, părțile angajate trebuie să se comporte nu ca niște barbari, ci ca niște ființe umane civilizate. Când omul decide să se supună voinței lui Allah și acceptă legea Lui, ca lege supremă și își organizează viața în concordanță cu principiile morale revelate, cu principiul răspunderii în fața lui Allah, calitatea vieții lui și modul lui de viață nu pot fi limitate la interiorul sălilor de rugăciune. Acestea trebuie extinse la fiecare domeniu al activității sale, în calitate de om supus lui Allah.

Aceasta este, pe scurt, ceea ce reprezintă Islamul. Aceasta nu este nici vis, nici utopie. Pentru binefacerea omenirii, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) și companionii săi au dezvoltat și au stabilit, în trecut, aceste principii și această ordine, și ele pot fi stabilite și aplicate, din nou, de către adevărații credincioși.